

O. K. Heliövaara: Vähäinen alku

Adventtikalenterin luukku 21.12.2016, Talvikynttilät 1961

Jumalan tiet ovat ihmeellisiä. Tarkkaillessamme oman elämämme kulkua joudumme monesti niitä ihmettelemään. Herra vie opetuslapsensa pimeydestä ihmeelliseen valkeuteen. Ihmeistä kertoo myös joulun evankeliumi. Kuka voi käsittää ja pohjiaan myöten ymmärtää, että Beethovenin pienessä lapsessa Jumala itse on tullut ihmisenä keskellemme. Mikään meidän selityksemme ei kykene luomaan loppuun asti Jumalan syvyyksiin. Joulun tapahtumassa on kysymyksessä ihmeitten ihme, Jumalan ilmoituksen perusihme, jonka edessä me voimme vain olla hiljaa ja kumartua syvään.

Jos joulunevankeliumi olisi lähtöisin ihmisistä, se olisi toisenlainen kuin Raamattu kertoo. Onhan meidän ihmisten tapa etsiä suurta ylhäisten ja mahtavien luota, niiden tyköä, jotka tässä maailmassa jotakin ovat. Mutta Jumalan tie on toisenlainen. Se alkaa pienestä ja vähästä. Suotta ei profeetta kysy: "Kuka pitää halpana pienten alkujen päivän." (Sak. 4:10.) Herran avaama silmä näkee

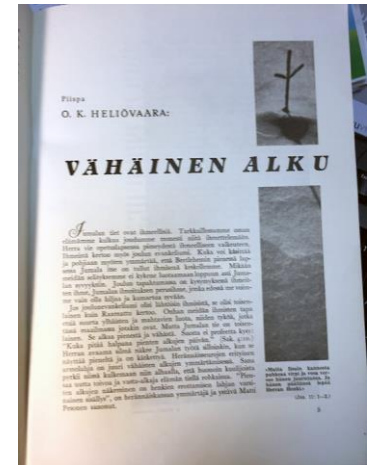
Jumalan työtä silloinkin, kun se näyttää pieneltä ja on kätkeytyä. Herännäisseurojen erityinen armolahja on juuri vähäisten alkujen ymmärtämisessä. Sana pyrkii niissä kulkemaan niin alhaalla, että huonoin kuulijoista saa uutta toivoa ja vasta-alkaja elämän tiellä rohkaisua. "Pienten alkujen näkeminen on henkien erottamisen lahjan varsinainen sisältö", on herännäiskansan ymmärtäjä ja ystävä Matti Pesonen sanonut.

Joulun evankeliumissa on kysymys vähäisestä alusta. Se kertoo seimessä nukkuvasta pienestä lapsesta. "Lapsi on meille syntynyt ja poika on meille annettu." Kun profeetta Jesajan suotiin sitä katsella etukäteen vuosisatojen takaa, hän näki vanhan kannon ja sen juuresta esiin putkahtaneen pienen vesan. Halpa on metsässä kasvava hento virpi. Ei sitä metsää arvioitaessa lasketa arvopuiden joukkoon. Moni kulkee näkemättä sen ohitse.

Kuitenkin pieneen vesaan kätkeytyy tulevaisuus. Vesan yllä, jonka profeetta näki, lepää Herran Henki. Hän on toteuttava valtakunnan, jossa totuus, vanhurskaus ja rauha vallitsevat.

Vanha kanto on kuva Iisain sukupuusta. Sen suvun vaiheet olivat merkilliset. Sillä oli ollut loistoaikansa Daavidin päivinä ja sen jälkeenkin se jatkui monet vuodet kuninkaallisena sukuna. Aikojen kuluessa oli kuitenkin käynyt niin kuin sitä ennen ja sen jälkeen lukuisissa suvuissa. Oli tapahtunut säätykierros, niin että Jeesuksen syntymän aikoihin suvun jäsenet elivät tavallisina kansan ihmisinä. Vasta tällöin, kun suvun ulkonainen mahti jo oli ohi, Jumala saattoi toteuttaa sille antamansa lupauksen. Hiljaiset, hurskaat kansan ihmiset katsottiin arvollisiksi ottamaan vastaan maailman Vapahtajan.

Jumalan Daavidin suvulle antamaa lupausta ei kyennyt tekemään tyhjäksi sekään, että jäseninä monen hurskaan ohella oli myös jumalattomia ihmisiä, sellaisia kuin Juudan kuninkaat Aahas ja Manasse, jotka tekivät sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. Armon virta kulki isältä pojalle ja suvun jumalatonkin jäsen joutui vasten tahtoaan toimittamaan Herran asiaa. Tässä on jotain saman tapaista, mitä Lapin kävijä saa aina uudestaan ihmetellä. Tunturipurojen vesi säilyy

Piispa O. K. Heliövaaran kirjoitus vuoden 1961 Talvikynttilöissä.

kristallinkirkkaana, vaikka puro saattaa kulkea suomaaston halki. Siihen ei tartu suon muta. Näin kulki armon virta Iisain suvussa eräiden jäsenten synnistä ja jumalattomuudesta huolimatta, kunnes siitä aikojen täytyessä puhkesi esiin profeetan ennustama pieni virpi, Daavidin juurivesa. Suku oli nyt täyttänyt Jumalan sille määräämän tehtävän. Vanha kanto jouti lahoamaan, Maailman Vapahtaja oli syntynyt.

Pieni lapsi, vähäinen vesa ja hento virpi tuovat meille joulun sanoman. Miksi näin vähäiset sanoman tuojat? Miksi Jumala panee suurimman asiansa heikkoihin käsiin? Vastaus voi olla vain tämä: meidän tähtemme. Jumalan koskettava sielu on aina arka. Jos Jumalan joululahja, Jeesus Kristus, olisi korkealla, ei köyhä syntinen voisi häneen tarttua. Mutta nyt lahja on niin matalalla, että pienin ja halvin siihen ulottuu. Sydämemme haluaa yhtyä Jeesuksen lausumaan kiitokseen: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille." (Mt. 11:25.)